

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی تاب آوری، راهکارها و آثار فردی و اجتماعی آن در ابتلائات از منظر قرآن کریم و نهج البلاغه

محل انتشار:

شانزدهمین همایش ملی علمی پژوهشی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدسجاد خشنودی - ۱- سطح ۲ حوزه علمیه علی بن موسی الرضا یاسوج، کارشناسی موسسه علوم اسلامی علامه حاجی کلباسی اصفهان

سیده لیلا خشنودی - ۲- دانشجوی کارشناسی رشته مشاوره، گرایش امور تربیتی دانشگاه فرهنگیان یاسوج

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر واژه «تاب آوری» توجهات زیادی را به خود جلب کرده است که البته رگه های این بحث با واژگان دیگری در قرآن کریم و روایات اهل بیت «علیهم السلام» آورده شده است. تاب آوری یکی از شاخصه های اساسی در تربیت است که نقش مهمی را در کاهش آسیب ها و تحمل سختی های زندگی در پی دارد. این پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی و با مراجعه به آیات قرآن و نهج البلاغه با هدف بازشناسی مفهوم تاب آوری، ابتلاء، مفاهیم ناظر به ابتلاء به رشته ی تحریر درآمده است. در این پژوهش عوامل و راهکارهای تاب آوری چون (بالا بردن سطح شناخت و علم آموزی توکل امیدواری ایمان استعانت و یاری طلبیدن از خداوند) به دست آمد و همچنین با در نظر گرفتن آثاری چون (پاداش شهید / مضاعف نشدن مصیبت ایجاد رضایت و خشنودی بهبود روابط (جلوگیری از درگیری و نزاع) ثابت شد که می توان از شرایط استرس زا کاست و تک تک آحاد جامعه را برای تاب آوری و تحمل در مقابل سختی ها و مشکلات تشویق و ترغیب نمود.

کلمات کلیدی:

ابتلاء، ابتلائات، ایجاد رضایت، تاب آوری، طاقت آوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1684890>

